

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermino Comiti. 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

καὶ τοῖς δεσποτικῆς δυνάμεως κατὰ
ἡμετέρας ἀδελφείας, ὡς τὸν μα-
θητικὸν μετὰ βαλεῖν παρὲς ἀρετῆς μὴ
ἰσχύσεως.

Ερμίνω κόμμη π. ιη.

cillitatis damnantibus, ut qui discipulum
ad virtutem immutare nequiuisset.

Hermino Comiti 18.

ἐς τὸ.

Επειδὴ σιάνδαλον εἶπας οἶσθαι
ἰουδαίοις, τὸ ἐν τοῖς θείοις χρησμοῖς
εἰρημῶν, ὅτε ἐγὼ ὡσεὶν αὐτῶν ἕως ἔ-
τέκε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ὡς μετὰ ταῦτα
φησι συναφείας ἰὼ μνηστὴρ παρὲς τὴν
παρθένον γεννηθῆναι γινώσκω ὁ βλά-
σφημος καὶ ἀχάριστος λαός, ὅτι τὸ ἕως,
πολλάκις καὶ ὅτι τὴν διηγεῖται ἐν τῇ
θείᾳ γραφῇ εὐελοκορμὴν κείμων. Ἐως
ἂν θῶ τοῖς ἐξουσίᾳ σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου καὶ ἔτι διηγεῖται, καὶ ὅτε ἐ-
νέστρεψεν ἡ ἀρετὴ παρὲς τὸν Νῶε,
ἕως τοῦ Σηθευθῆναι τὴν γῆν καὶ εἰς τὸ
παρατελεῖσθαι ἀνέστρεψε, καὶ ἕως ἂν κα-
ταγεράσθη, ἐγὼ εἶμι, φησί, ὁ θεός,
καὶ ἔτι διηγεῖται, καὶ ἄλλα τοιαῦτα
πολλά, ἀποράδην ἐν τῇ θείᾳ εὐελο-
καί γραφῇ. ὁ δὲ θεὸς νοῦς τῶν ἡμετέ-
ρων, ὡ ἰουδαῖοι; κακόνιστον διορθώμε-
νος, ὅτι πορνείας καὶ νομοσάντων καὶ
εἰρηκότων γεννηθῆναι τὸν κύριον, ἀνέ-
παφον δεῖξαι τὸν παροσμωτικὸν ἑαυτοῦ
δασε τοκοῦ πάσης διηγεῖται ὑμῶν, καὶ
συνουσίας γεννηθῆναι, θεοπαρεπῆ δὲ
ὄντα καὶ ἀληθῆ. τὸ γὰρ μετὰ ταῦτα
μὴ συμβῆναι ἀλλήλοισι τοῖς τὴν πορ-
νεῖαν συκοφαντήσεντας, καὶ ἡ τοῦ ἀγ-
γέλου ὄψις ἐκάλυψε, ὅτι πνεύματος ἀ-
γίου εἰρηκότος ὑπάρχον τὸν ἐν τῇ παρ-
θένῳ σαρκούμνον, καὶ ἡ μεγαλειότης
τῶν τοῦ τοκοῦ θαυμάτων ὅτε ἐπέβε-
πει, ἡ μετ' αὐτὸν παρθενία, ἡ τῶν
ἀγγέλων ὑμνολογία, ἡ τῶν μάγων
δαρροφεία, ἡ τοῦ ἀέρος φωταγωγία,
ἡ εἰς Αἴγυπτον ὁδηγία, ἡ τῶν εἰδώλων
ἀρχμαλωσία, καὶ ἡ αὐτῶν σκηνῶν
διηγομένη ὑπὸ τῆς θείας γραφῆς
μαρτυρουμένη. διηγοῖ δὲ καὶ ἡ τελευταία
τοῦ κυρίου ἀφ' ἑσθῆς, Ἰωάννη τῷ παρ-
θένῳ τῶν θεοτόκων συστήσαντος, καὶ τὸς
ἐχάτερον παρθενίας συνάψατος, ἡνίκα
ὅτι τῷ σταυρῷ ὄν, τὸν ζωοποιὸν ὑπέ-

Quandoquidem existimare te dixisti,
offensioni Iudæis id esse, quod in diuinis
oraculis dictum est, Non cognouit eam
donec peperit filium suum, tanquam scilicet
postea sponsus cum virgine congressus
fit: noscat contumeliosus & ingratus pop-
ulus, vocem hanc, Donec, pro perpetuo, in
diuina scriptura sæpè posita reperiri: Do-
nec ponam inimicos tuos scabellum pedu-
tuorum. & hoc pro, in perpetuum: & non re-
uerfa est columba ad Noe, donec siccarètur
aquæ. Protus enim nõ reuerfa est, & Do-
nec senueritis, ego sum, ait Dominus. At-
qui est perpetuo. Atque alia permulta eius-
dem generis sparsim in diuina scriptura
reperiuntur. Diuina porro mens, ô Iudæi,
peruersam vestram sententiam corrigens
(qui Dominum ex stupro ortum esse exi-
timastis, ac pronunciaistis) his verbis illud
demonstrare studuit, quodd intactu ad-
orandus partus, ac libidinis & concubitus
expers fuerit, diuinitatiq; consentaneus,
atque eiusmodi, qui humanæ rationis cap-
ptum excedat. Nam ne postea ij inter se
coirent, quibus fornicatio per calumniam
obiecta est, angeli quoque visio prohibe-
bat, qui eum, qui in virginis vtero carnem
assumebat, ex spiritu sancto exitisse dix-
rat: & miraculorum in partu editoru ma-
iestas atque amplitudo vetabat, & virgini-
tas, quæ partum secuta est, & angelorum
cantus, & oblatu à Magis munus, & stella
prælucens, & deductio in Ægyptu, & si-
mulacrorum captiuitas, & illorum ipso-
rum iustitia scripturæ sanctæ testimonio con-
firmata. Quin istud quoque postremum
Domini testamentum liquidò demon-
strat, qui quo tempore in cruce erat, ac vi-
uifica morte fungebatur, Iohanni virgini
genitricem Dei commendauit, atque am-
boru virginitates copulauit. Si hæc mur-
muratorem, atque improbitatis amantem

Matth. 1.

Ps. 109.

Genes. 8.

Isa. 46.

Matth. 1.

Matth. 2.

Luc. 2.

Ioan. 19.

populum nõ mouent, cui iam Deum bello laceſſere in naturam redactum eſt; in petras feminas, & in aquis ſcribis. Incaſum itaque laborare deſine.

μὲν θάνατον. εἰ ταῦτα ἔπειθει τὸν ρογυθῆν καὶ φιλοπόνηρον λαὸν, ἔς εἰς φύσιν λοιπὸν τὸ θεομαχεῖν κατέτιθε· καὶ πετρῶν ἀπειρεῖς, καὶ καθ' ὑδάτων ρεάφεις, καὶ πέσασσο ματαγοποιῶν.

Heraclidi Episcopo. 19.

Ἡερακλεῖδῃ ἑπιπολίτῃ. 19.

Dan. 3.

Quæris cur magnus Daniel vnà cum tribus piis adolescentibus, à Babylonio rege ignis supplicio minimè mulctatus fuerit, cum eiusdem cum ipsis sententiæ esset, eiusdemque tribus, victusque socius, imò, vt rectius loquar, pietatis magister. Respondeo: Hoc diuino consilio & prouidentia contigit, ne impij homines flammæ oppressionem Dei Babylonici nomini ascriberent. Baltazarum enim eum, in honore declarationis rerum arcanarum appellabant. Atque eiusmodi opinio apud illos vigeat, neimpè ipsorum Deum, si vel duntaxat eius nomen pronuncaretur, res miras perpetrare. Deus igitur, vt hanc opinionem comprimeret & aboleret, in hoc iudicio Daniele ab alijs ſciunxit: inuentaque est sola iuuenum continentia, Deique auxilium, quo intonans illa fornax confopita & extincta est.

Διὰ τῆς φης μετὰ τῆς τειῶν οὐσίῳν παύδων πλὴν πυρκαϊῶν οὐ καλεδιχάσθη ὁ μέγας Δανιὴλ ὡς καὶ τοῦ βαβυλωνίου, σύμφρων αὐτοῖς τυγχάνων καὶ συμφουετῆς, καὶ ὁμοδίατος, καὶ μάλλον τῆς εὐσεβείας διδάσκαλος, ἔπειθ' ἡ φημι, καὶ ἑλὶαν τοῦτο ἀκορομήθη παρομθεῖαν, ἵνα μὴ τῶ ὀνόματι τοῦ βαβυλωνίου θεῶν, πλὴν κατὰ καιρὸν ἡ κατὰ καιρὸν φλογός, οἱ ἀσεβεῖς ἔπιρραῖωσι. Βαλτάσαο γὰρ αὐτὸν, εἰς πικρὴν τῆς τῆς ἀπορήτων σαφηνείας, ὠνόμαζεν. καὶ δέγμα τοῦτο παρ' ἑκείνοις κρατῆ, ὡς καὶ μόνον ὀνομαζόμενον, θαυματουργῶν τὸν θεὸν αὐτῆς. ἵνα ταύτην τοῖνον κατὰ ῥῆσιν πλὴν δόξα ἐν τῇ κρίσει ταύτῃ τὸν Δανιὴλ ἐχάρισε, καὶ εὐρέθη γυνὴ καθ' ἑαυτῶν ἡ τῆς νῶν ἐγκράτειας, καὶ τῆ βεῖς ἡ βοήθεια, πλὴν ἑροπῶσαι μαρῶνασα χέμνον.

Hieraci clarissimo. 20.

Ἱερακὶ λαμπεροτάτῃ. 20.

Si hæreticus ille, qui tecum, vt scribis, contentionem habuit, Dei filium vt dogmatum authorem, idoneum cui fides habeatur, admittis; ipse adorandi deitatis spiritus essentiam docet, quippè qui vnum diuinæ Trinitatis nomen esse pronunciarit, vnus videlicet essentia coniunctione atque vnionem significans. Quòd si ipsi, cognati spiritus certitudinem significanti, atque ea, quæ humanam mentem superant, docenti, minimè fidem adhibet, superuacanca est nostrorum sermonum confirmatio. Quandoquidem terreſtre tabernaculum vix ea, quæ ad pedes iacent, inuenire potest. Cælestia autem arcana, & nostrum sensum excedentia, ipse & patefacit, & exploratè nouit, qui cælum pro domicilio habet.

Εἰ δ' ἡλιό τοσὺς σὲ διεκέρξῃς ἀρεπικός, καθὰς γέγραφας, τοῖ τῆ θεοῦ ὑδὸν δογματιστῆν ἀξιόπιστον, αὐτὸς δὲ δάσκει πλὴν ἑσῆαι τὸ παροσκυμῆτου τῆς ἐνότητος πνεύματος, εἰ ὄνομα τῆς θείας τριάδος ἀποφηνάμενος, τῆς μιᾶς ἑσῆας σημεῖον πλὴν ἑνωσιν. εἰ δὲ αὐτῶ μὴ πιστεύει ἴν' ἀκρίβειαν τοῦ συγγενούς σημεῖον πνεύματος, καὶ τὰ ὑπὲρ νοῦ ἀνθρώπινον ἐκιδδόνον, περὶ τῆ τυγχάνει τῆς ἡμετέραν λόγων ἡ σύστασις ἐπειδὴ τὸ γὰρ οὐδὲ σκῆνος μάλιν εὐερίσκει τὰ ἐν ποσὶ. τὰ δὲ ἐν οὐρανῷ ἀποκρυφῆ, καὶ πλὴν ἡμετέραν ἀφῆσιν ὑπερβαίνοντα, αὐτὸς καὶ ἀποκαλύπτει καὶ ἑπίσταται ὁ κατοικῶν τὸν οὐρανόν.

2. Cor. 4. Psal. 2.

Am